

С П Р А В К А

за отразяване на съгласувателните становищата, получени през портала за обществени консултации за съгласуване на проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност

Подател	Предложение	Приема/не приема/ предложението	Мотиви
<p>Българска асоциация за спедиция, транспорт и логистика</p>	<p>Във връзка с обявените за обществено обсъждане Проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС) и мотиви към него, отново повдигаме въпросът за нормативното регламентиране и въвеждане приложението на електронни товарителници в Р България. Още през пролетта на миналата година Националното сдружение на българските спедитори (НСБС) изпрати писмо с предложения в тази насока до Министерство на финансите (Вх. № 15-00-70/14.05.2020, наш Изх. №11/14052020), по което и към момента нямаме получен отговор. Оставаме силно изненадани, че тази важна тема, която е намерила своето решение в редица страни-членки на ЕС, не е взета предвид в предложението понастоящем за обсъждане Проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност. Бихме искали да обърнем отново внимание, че предложенията ни за законодателни промени в ППЗДДС са подкрепени и от министър Росен Желязков с негово писмо с Изх. №31-03-40/02.07.2020 г. до Министъра на финансите и копие до НСБС.</p> <p>Въвеждането на електронни товарителници в Р България би имало пряк ефект върху процесите по администриране на ДДС, както от страна на бизнеса, така и от страна на Националната агенция за приходите (НАП) и Агенция „Митници“ (АМ). Предложенията ни в тази насока са породени от наличието на множество затруднения, срещани от наши членове, производители и търговци при доказването пред НАП и АМ на международен транспорт на стоки и оказването на услуги по транспортна обработка на стоки. За тяхното преодоляване според нас е уместно добавянето на електронната товарителница към документите за</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Принципно не сме против направеното предложение, но считаме, че предложените изменения в правилника трябва да се приемат след създаване на съответните софтуери за онлайн платформи за електронна товарителница в Р България въз основа на нормативно регламентиране за въвеждане, администриране, контрол, достъп до тях и т.н.</p>

	<p>доказване на международен транспорт, посочени в чл. 23 от ППЗДДС и изрично уточняване в текстовете на чл. 21 и чл. 45 от ППЗДДС, че доказването на международен транспорт и услуга по транспортна обработка може да става и с копие на транспортни документи.</p> <p>Според нас текстовете на чл. 21 и чл. 45 от ППЗДДС не са достатъчно прецизирани и не кореспондират правилно с останалите разпоредби от нормативния документ. Това създава сериозни затруднения в търговската и административна дейност на бизнеса и на практика обезсмисля издаването на електронни фактури, тъй като държавните служители от приходната и митническа администрация продължават да изискват и настояват за наличието на товарителници в оригинал (позовавайки се формално именно на тези членове от ППЗДДС). В същото време в други текстове от ППЗДДС е посочено, че за доказването на осъществени транспортни и спедиционни услуги е достатъчно наличието на копие от транспортните документи (чл. 23, ал. 1, т. 2, чл. 30, ал. 4, т. 1, чл. 36, ал. 6, т. 1).</p> <p>Предлаганото от нас изменение в чл. 21 и чл. 45 от ППЗДДС, освен, че ще реши ненужните затруднения, срещани от работещите в сферата на спедиторските и транспортните услуги, е в интерес и на синхронизирането на тези текстове с всички останали разпоредби на ППЗДДС, регламентиращи доказването на международен транспорт и услуга по транспортна обработка. Необходимостта от предлаганите от нас редакции се подкрепя и от т. 2.2.1 от Указание №24-00-27 от 21.04.2007 г. на НАП, в което изрично е посочено, че „транспортният документ може да бъде копие от товарителница, ЧМР, авиотоварителница, коносамент или друг международно признат документ, в който доставчикът е посочен като изпращач, документ, издаден от пощенски оператор, и др. - в зависимост от способа на изпращане/транспортиране на стоката.“.</p> <p>По изложените по-горе съображения, предлагаме чл. 21 от ППЗДДС да се измени както следва:</p> <p>Чл. 21. (1) Когато стоките се изпращат или превозват до трета страна, за доказване на доставката по чл. 28, т. 1 и 2 от закона доставчикът следва да разполага със следните документи:</p> <p>1. (доп. - ДВ, бр. 6 от 2010 г., в сила от 01.01.2010</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Доказването на извършения превоз от територията на страната до друга държава членка при осъществяването на вътреобщностна доставка на стоки е чрез прилагане на презумпцията,</p>
--	---	----------------------------	--

	<p>г., изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., в сила от 01.02.2011 г., изм. - ДВ, бр. 24 от 2017 г., в сила от 21.03.2017 г., изм. - ДВ, бр. 3 от 2019 г., в сила от 08.01.2019 г.) митнически документ, в който доставчикът е вписан като износител на стоките, удостоверяващ напускането на стоките от митническо учреждение на напускане или друг документ, удостоверяващ износа, в случаите, когато е налице възможност да не се подава митнически документ, съгласно митническото законодателство;</p> <p>2. фактура за доставката;</p> <p>3. <u>копие на документ за превоза на тези стоки или електронна товарителница.</u></p> <p>(2) Когато стоките се изпращат или превозват до трета територия, за доказване на доставката по чл. 28, т. 1 и 2 от закона доставчикът следва да разполага със следните документи:</p> <p>1. фактура за доставката;</p> <p>2. <u>копие на документ за превоза на тези стоки или електронна товарителница;</u></p> <p>3. писмено потвърждение от получателя, удостоверяващо, че стоките са пристигнали на територията на трета територия.</p> <p>Предлагаме и изменение в чл. 23, ал. 1, т. 2 от ППЗДДС:</p> <p>Чл. 23. (1) (Доп. - ДВ, бр. 6 от 2010 г., в сила от 1.01.2010 г.) За доказване на международен транспорт на стоки по чл. 30, ал. 1, т. 1 и 2 от закона доставчикът на услугата следва да разполага със следните документи:</p> <p>1. лиценз за извършване на международен превоз на товари, ако транспортът е автомобилен;</p> <p>2. международни превозни документи, в които е вписан като превозвач - товарителница, <u>електронна товарителница</u>, коносамент, авиотоварителница или друг международно признат превозен документ или копие от тях;</p> <p>3. фактура за доставката.</p> <p>По същите съображения предлагаме и изменение в чл. 45, т. 2, буква „а” и „б” от ППЗДДС:</p> <p>2. (изм. - ДВ, бр. 6 от 2010 г., в сила от 1.01.2010 г.) документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка:</p> <p>а) (доп. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., в сила от 1.02.2011 г., бр.</p>	<p>предвидена в чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки. Прилагането на Регламент е с пряко действие.</p>
--	--	--

	<p>8 от 2016 г., в сила от 29.01.2016 г.) <u>копие</u> на транспортен документ <u>или електронна товарителница</u>, или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и дължостното му качество, име на лицето, получило стоките, и дължостното му качество;</p> <p>б) <u>копие</u> на транспортен документ <u>или електронна товарителница</u>, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика.</p> <p>С оглед на повсеместното автоматизиране на редица дейности, в т.ч. в транспорта, логистиката и спедицията, и отчитайки понастоящем опасността от заразяване с COVID-19 посредством обмена на хартиени документи между заетите в тези сектори лица и съответните контролни органи, то считаме за крайно необходимо, там където е възможно, налагането на електронния обмен на документи в страната като задължителен. В същото време е необходимо да се направят и съответните постъпки от страна на държавната администрация по приемането и признаването на електронни документи, в т.ч. и на електронни копия на хартиени такива.</p> <p>От името на българския следиторски и логистичен сектор апелираме за своевременно изменение и допълнение в нормативната уредба, което да регламентира приложението на електронната товарителница първоначално на национално ниво, а в последствие и на международно ниво. Уверени сме, че ще отчетете и необходимостта от прецизиране, допълване и синхронизиране на българското законодателство и вярваме, че ще внесете за разглеждане предлаганите от нас промени в ППЗДДС.</p>		
--	--	--	--

<p>„Ърнст и Янг България“ ЕООД</p>	<p>В рамките на процедурата по обществено обсъждане бихме искали да изложим нашето становище и предложение относно допълване на ППЗДДС, публикуван на интернет страницата на Министерство на финансите на 11.02.2021 г.</p> <p>Публикуваният проект не съдържа разпоредби относно възможността за прилагане на нулева ставка на данъка върху добавената стойност (ДДС) в случаите на износ по чл. 28 от Закон за данък върху добавената стойност (ЗДДС) от лице-доставчик с регистрация по ЗДДС, което не е установено на територията на Европейския съюз (ЕС).</p> <p>С въведеното изменение в чл. 1, т.19 от Регламент 2015/2246 лица, неустановени в ЕС не могат да бъдат посочвани като износител в митническата декларация. За ДДС цели последното обективно не им позволява да прилагат нулева ставка на данъка при извършването на износ, като прилагаме и подробен технически анализ показващ несъответствието между настоящото право на ЕС и приложимото българско законодателство (Приложение №1). Настоящата формулировка на чл.21, ал.1, т. 1 от ППЗДДС е доста стара и не съответства на най-новата в Митническият Кодекс на Съюза, както и на практиката на другите страни в ЕС.</p> <p>I. Юридически аспекти</p> <p>По своята същност ДДС е косвен данък, който облага само крайното потребление на стоките, съответно не обременява стоките, които се извеждат извън територията на страната. Настоящият текст на разпоредбата на чл. 21, ал.1, т. 1 от ППЗДДС създава предпоставки за данъчно ревизионни практики, водещи до отказ от прилагането на нулева ДДС ставка за износ, когато последният се осъществява от лице, неустановено в ЕС. Последното би било в разрез с тенденциите, които са да се разглежда къде е реалното потребление на стоките, дори при липсата на митническо оформяне на последните, каквато е и практиката на Съда на Европейския Съюз (СЕС) по въпроса.</p> <p>II. Икономически аспекти</p> <p>Имайки предвид, че икономиката на страната ни разчита много силно на износа както и на производството на ишлеме, съществуването на твърде формални условия за прилагане на нулева ставка на ДДС при износ на стоки,</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предприемането на изменение на ППЗДДС по начин, който да позволява прилагането на нулева ставка на ДДС при износ за доставчици неустановени в ЕС, трябва да се предприеме след изменения в закона, по отношение на лицето изнасящо стоките. Независимо, че съгласно съюзното митническо законодателство държавите членки сами да могат да въвеждат допълнителни национални кодове в клетка 44 на митническата декларация, то въвеждането на такъв код сам по себе си не е достатъчно условие за доказването на износа на стоки от лице, което не е посочено като износител в нея.</p> <p>Необходимо е както по-горе е посочено да се създаде различен подход относно прилагането на нулева ставка на данъка в Закона за данък върху добавената стойност, който да позволява да декларира износ от доставчици неустановени в ЕС, но и същевременно и да осигури системи за проверка и доказване, че стоките действително са напуснали митническата територия, тъй като лицето износител няма да разполага с митнически документ, а по някога и с договор за превоз.</p>
------------------------------------	---	----------------------------	---

	<p>от територията на страната би отблъснало чуждестранни купувачи да изберат България. Последното би довело и до икономически последици за българското производство.</p> <p>Проблемът е особено изразен при търговията е борсови стоки, която се осъществява при сравними цени и предполага участието на чуждестранни търговци и инвеститори. Запазването на подобно формално изискване би довело до невъзстановим ДДС при търговия с малки маржове (например зърнени култури или други борсови стоки), което би ги направило абсолютно неконкурентно способни на пазара.</p> <p>Настоящата редакция на ППЗДДС и липсата на адекватна промяна би могла да доведе до създаването на лоша търговска репутация на страната.</p> <p>Така създаването се противоречи с практиката на СЕС поражда риск от повдигането на наказателни процедури срещу държавата, както и възможност за претендиране на вреди от последната поради неправилно прилагане на правото на ЕС.</p> <p>В тази връзка, разпоредбата на чл. 21, ал.1, т.1 от ППЗДДС следва да бъде изменена по следният начин:</p> <p><i>(1) „Когато стоките се изпращат или превозват до трета страна, за доказване на доставката по чл. 28, т.1 и 2 от закона доставчикът следва да разполага със следните документи:</i></p> <p><i>1. „митнически документ, в който доставчикът е вписан като износител на стоките, удостоверяващ напускането на стоките от митническото учреждение на напускане или друг документ, удостоверяващ износа, в случаите, когато е налице възможност да не се подава митнически документ, съгласно митническото законодателство.“</i></p> <p>Това би позволило на лица неустановени в ЕС, но притежаващи регистрация по ЗДДС, да прилагат нулева ставка за осъществен износ от територията на страната на основание чл. 28 от ЗДДС, без непременно същите да са вписани като „износители“ в митническата декларация за износ.</p> <p>Приложение: Технически анализ на приложимото европейско и национално законодателство.</p>		
--	---	--	--

	<p>Приложение № 1 Технически анализ във връзка със Становище по ППЗДДС от 11.02.2021</p> <p>I. Приложимо европейско законодателство Чрез Делегиран Регламент (ЕС) 2018/1063 на Комисията от 16 май 2018 г. за изменение и поправка на Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 („Митнически кодекс на Съюза“ или „МКС“) е извършена редакция в определението за „износител“ по смисъла на европейското митническо законодателство.</p> <p>По смисъла на актуалната редакция на чл. 1, т.19 от Регламент 2015/2246, „износител“ е: <i>лице, установено на митническата територия на Съюза, което разполага с правомощия да реши и е решило, че стоките трябва да се изгледат от тази митническа територия или</i> <i>когато горната разпоредба не е приложима, всяко лице, установено на митническата територия на Съюза, което е страна по договор, по силата на който стоките се извеждат от тази митническа територия.</i></p> <p>Съгласно по ревизираният Анекс 1 към Насоките на Европейската комисия относно определението за „износител,“ новите правила следва да се интерпретират като позволяващи само на лица, които са установени в ЕС да бъдат посочени като износители за митнически цели при условие, че същите лица разполагат с правомощия да изведат стоките от територията на ЕС.</p> <p>Следователно, актуалните европейски митнически разпоредби не обвързват статута на „износител“ със собствеността върху изнасяните стоки <u>като основното условие е лицето износител да е установено в ЕС включително и ако не е част от веригата доставки (напр, спедитор). Съответно, с оглед европейското митническо законодателство, на формално основание лица без установеност в ЕС (включително и с ТПТС регистрации в страна от Съюза) не би следвало да бъдат посочвани като износители в митническите декларации за износ.</u></p> <p>По силата на актуалното българско ДДС законодателство обаче, гореизложеното би довело до обективна невъзможност за лица с регистрации по ЗДДС, но неустановени в ЕС, да прилагат нулева ДДС ставка на основание чл. 28 от ЗДДС. Породено от евентуалната липса на митническа декларация, в която</p>		
--	---	--	--

	<p>такива лица да са посочени като износители.</p> <p>II. Разпоредба на българското ДДС законодателство Прилагането на нулева ДДС ставка при износ по чл. 28 от ЗДДС зависи от наличието на митническа декларация на името на собственика/доставчика на стоките. В тази връзка съгласно чл. 21, ал. 1 от ППЗДДС, когато стоките се изпращат или превозват до трета страна, за доказване на доставката по чл. 28 от ЗДДС доставчикът следва да разполага включително с: <i>„митнически документ, в който доставчикът е вписан като износител на стоките, удостоверяващ напускането на стоките от митническо учреждение на напускане или друг документ, удостоверяващ, износа, в случаите, когато е налице възможност да не се подава митнически документ, съгласно митническото законодателство.“</i> Видно от настоящата редакцията на ППЗДДС, същата обвързва възможността за прилагане на нулева ДДС ставка при износ с наличието на митническа декларация в която доставчикът (за ДДС цели лицето, което извършва доставката на стоките и е техен собственик) е вписан като износител. Въпросното изискване предполага лицето- собственик, прилагащо нулева ДДС ставка за износ, задължително да е вписано в клетка 2 на износната декларация като „износител/изпращач.“ Изискването в ППЗДДС за притежаване на митническа декларация, в която доставчикът да е вписан като износител на стоките на практика датира от бр. 76 на Държавен вестник от 2006 г. и е в сила от 1 януари 2007 г., т.е. преди въвеждане на новия Митнически кодекс на Съюза от 2016 г. и актовете по неговото прилагане сред които е и Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446. В този смисъл настоящата разпоредбата на ППЗДДС <u>относно доказателствата за прилагане на нулева ставка пои износ не отчита, че лица, установени в държави извън ЕС и с регистрации по ЗЛПС. също следва да могат да прилагат нулева ДДС ставка при такива продажби към трети стари, независимо от това дали са вписани като износители в митническата декларация.</u></p> <p>III. Практика на Съда на Европейският Съюз (СЕС) Според СЕС основното изискване за прилагане на нулева ДДС ставка/освобождаване от ДДС следва да е</p>		
--	--	--	--

	<p>доказателство за изпращане/превозване на стоките от територията на ЕС до трети страни. Пример в тази връзка е решение на СЕС по дело <i>Vins</i> (C 275/18). В решението на СЕС по делото <i>Vins</i> (C 275/18) Съдът изтъква, че освобождаването от ДДС при износ е приложимо, дори ако стоките не са поставени формално под митнически режим износ, при условие че материалноправните изисквания за освобождаване са изпълнени и стоките физически са напуснали ЕС. СЕС подчертава, че Директива 2006/112 не позволява освобождаването от ДДС да се отказва поради формално основание следващо от митническия режим т.е. поради такова, което не е уредено от общата система на ДДС. Поради това, според СЕС, квалификацията нададена сделка като доставка за износ съгласно Директива 2006/112 не може да зависи от поставянето на съответните стоки под митнически режим износ, когато липсата на такова поставяне лишава данъчнозадълженото лице от ДДС. освобождаването.</p> <p>Следователно формално изискване като това, което към настоящия момент поставя ППЗДДС, а именно доставчикът да притежава митнически документ, в който е вписан като износител, е в пряко противоречие с практиката на СЕС по отношение на ДДС освобождавания при износ и не съответства на залегналата законодателна идея в митническото законодателство, чиято основна идея не е да ограничава търговци неустановени на територията на ЕС.</p> <p>Прилагането на така формулираната норма на чл.21, ал.1, т.1 от ППЗДДС и консервативното интерпретиране на закона от страна на приходната администрация, би довело до пораждането на противоречия и спорове, между задължените лица и данъчна га администрация, които да бъдат потенциално решени във вреда на държавата.</p> <p>IV. Нарушаване на конкуренцията на пазара и непряка дискриминация</p> <p>Прилагането на горепосочената разпоредба на ППЗДДС, в настоящата си редакция би довело също до нарушаване на свободната конкуренция, която е залегнала като принцип на правото на ЕС и по-конкретно в чл. 119 от Договора за функциониране на Европейския съюз („ДФЕС“).</p> <p>Следва да се има предвид, че вътрешното</p>		
--	---	--	--

	<p>законодателство, което регулира толкова съществен за националната икономика сегмент като износа, следва да гарантира еднакви правни условия и възможности за участие на всички търговци. Формалното изискване залегнало понастоящем в законодателната рамка поставя търговци установени в трети страни в неравноправно положение спрямо тези, установени на територията на ЕС. Независимо, че първите могат да са регистрирани по ЗДДС в пълно съответствие с правилата на българското ДДС законодателство. Това от своя страна силно нарушава конкуренцията на вътрешния пазар, ограничавайки търговци от трети страни да извършват свободно износ на стоки от територията на страната, знаейки че не биха се ползвали от приложението на нулева ставка на ДДС. Подобно ограничение може да доведе до създаването на нелоялна конкуренция на пазара и установяването на монополни структури, ограничавайки достъпа до пазара на определени стоки и услуги на търговци, неустановени в ЕС. Всичко това би могло да доведе до негативно отражение върху националната икономика и бюджет.</p> <p>На следващо място, липсата на изменение на ППЗДДС води и до непряка дискриминация на търговци от трети страни, пат като последните не биха могли да се ползват равнопоставено от правото и практиките, които съществуват на ниво ЕС. За разлика от правилата, отнасящи се до вътреобщностните доставки на стоки, Директива 2006/112/ЕО предоставя съществена свобода на държавите членки да определят условията за освобождаване от ДДС при износ. Така предоставената право на страните членки позволява при доказано изпълнение на материално правните условия за физическо изнасяне на стоките извън ЕС, нулевата ДДС ставка да се прилага дори и в ситуации, при които различно от доставчика лице (напр. агент, спедитор или подобен) е вписан като износител в клетка 2 от митническата декларация за износ.</p> <p>С оглед на гореизложеното считаме, че е налице необходимост за преодоляване на съществуващата правна несигурност и привеждане на националното законодателство в съответствие с принципите на правото на ЕС. Последното не изисква промени в митническото законодателство, тъй като коментираните разпоредби засягат единствено облагането с ДДС. В</p>		
--	--	--	--

	<p>подкрепа на изложеното са и установените практики в други европейски държави. В тази връзка, за целите на освобождаване от ДДС при износ, в други страни членки като Белгия, Италия, Испания, Румъния и др., е дадена възможност за включване на определени данни за лицата, неустановени на митническата територия на ЕС и извършваните от тях износни сделки (като ДДС номер, номер/дата на продажната фактура за износ) в клетка № 44 на митническата декларация за износ („допълнителна информация / представени документи / сертификати и разрешителни“).</p> <p>Самото посочване на такива данни във въпросната клетка № 44 не предполага вписване като износител за доставчик, който не е установен в ЕС, защото в клетка № 2 в митническата декларация ще бъде посочено лице установено в ЕС. Следователно, в тези случаи данъчните и митническите администрации по-скоро изискват наличието на определени данни е оглед създаване на надеждна одитна следа. Въпросната следа ще позволи „обвързването“ на конкретната митническа декларация със съответната доставка/продажба, извършена от лицето-доставчик прилагашо освобождаване за ДДС при износ (без обаче да е необходимо същото лице да има митническа декларация на свое име). Самото ДДС освобождаване, следователно, зависи от представянето на доказателства, че стоките Физически са напуснали митническата територия на ЕС в посока трети страни като транспортни документи.</p> <p>Считаме, че подобен подход преодолява трудностите за прилагане на ДДС нулеви ставки и/или освобождавания на базата на формални изисквания като това в ППЗДДС, изискващо вписване на лицето-доставчик в клетката за износител в митническата декларация.</p> <p>С оглед на изложеното считаме, че е необходима промяна в действащия ППЗДДС, която да приведе българското ДДС законодателство в съответствие с приложимото европейско законодателство, практика на СЕС и тази на други страни от ЕС,</p>		
<p>КОНФЕДЕРАЦИЯ НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ И ИНДУСТРИАЛЦИТЕ В БЪЛГАРИЯ</p>	<p>От името на Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България (КРИБ) бихме искали да предоставим нашите коментари по обявените за обществено обсъждане Проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Принципно не сме против направеното предложение, но считаме, че предложените изменения в правилника трябва да се приемат след създаване на съответните онлайн платформите за</p>

	<p>Закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС) и мотиви към него.</p> <p>По-конкретно, бихме искали да обърнем внимание на въпроса за нормативното регламентиране, въвеждане, вкл. признаването за данъчни цели на приложението на електронни товарителници в Р България. Изразяваме изненадана, че тази важна тема, която е намерила своето решение в редица страни-членки на ЕС, не е взета предвид в предложението понастоящем за обсъждане Проект на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност.</p> <p>Въвеждането на електронни товарителници в Р България би имало пряк ефект върху процесите по администриране на ДДС, както от страна на бизнеса, така и от страна на Националната агенция за приходите (НАП) и Агенция Митници (АМ). Предложенията ни в тази насока са породени от наличието на множество затруднения, срещани от спедитори, производители и търговци при доказването пред НАП и АМ на международен транспорт на стоки и оказването на услуги по транспортна обработка на стоки. За тяхното преодоляване според нас е уместно добавянето на електронната товарителница към документите за доказване на международен транспорт, посочени в чл. 23 от ППЗДДС и изрично уточняване в текстовете на чл. 21 и чл. 45 от ППЗДДС, че доказването на международен транспорт и услуга по транспортна обработка може да става и с копие на транспортни документи.</p> <p>Според нас текстовете на чл. 21 и чл. 45 от ППЗДДС не са достатъчно прецизирани и не кореспондират правилно с останалите разпоредби от нормативния документ.</p> <p>Това създава сериозни затруднения в търговската и административна дейност на бизнеса и на практика обезсмисля издаването на електронни фактури, тъй като държавните служители от приходната и митническа администрация продължават да изискват и настояват за наличието на товарителници в оригинал (позовавайки се формално именно на тези членове от ППЗДДС). В същото време в други текстове от ППЗДДС е посочено, че за доказването на осъществени транспортни и спедиторски услуги е достатъчно наличието на копие от</p>		<p>електронна товарителница. в Р България въз основа на нормативно регламентиране за въвеждане, администриране, контрол, достъп до тях и т.н.</p>
--	---	--	---

	<p>транспортните документи (чл. 23, ал. 1, т. 2, чл. 30, ал. 4, т. 1, чл. 36, ал. 6, т. 1).</p> <p>Предлаганото от нас изменение в чл. 21 и чл. 45 от ППЗДДС, освен, че ще реши ненужните затруднения, срещани от работещите в сферата на спедиторските и транспортните услуги, е в интерес и на синхронизирането на тези текстове с всички останали разпоредби на ППЗДДС, регламентиращи доказването на международен транспорт и услуга по транспортна обработка. Необходимостта от предлаганите от нас редакции се подкрепя и от т. 2.2.1 от Указание №24-00-27 от 21.04.2007 г. на НАП, в което изрично е посочено, че „транспортният документ може да бъде копие от товарителница, ЧМР, авиотоварителница, коносамент или друг международно признат документ, в който доставчикът е посочен като изпращач, документ, издаден от пощенски оператор, и др. - в зависимост от способа на изпращане/транспортиране на стоката.“.</p> <p>По изложените по-горе съображения, предлагаме чл. 21 от ППЗДДС да се измени както следва:</p> <p>Чл. 21. (1) Когато стоките се изпращат или превозват до трета страна, за доказване на доставката по чл. 28, т. 1 и 2 от закона доставчикът следва да разполага със следните документи:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. (доп. -ДВ, бр. 6 от 2010 г., в сила от 01.01.2010 г., изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., в сила от 01.02.2011 г., изм. - ДВ, бр. 24 от 2017 г., в сила от 21.03.2017 г., изм. - ДВ, бр. 3 от 2019 г., в сила от 08.01.2019 г.) митнически документ, в който доставчикът е вписан като износител на стоките, удостоверяващ напускането на стоките от митническо учреждение на напускане или друг документ, удостоверяващ износа, в случаите, когато е налице възможност да не се подава митнически документ, съгласно митническото законодателство; 2. фактура за доставката; 3. копие на документ за превоза на тези стоки или електронна товарителница. <p>(2) Когато стоките се изпращат или превозват до трета територия, за доказване на доставката по чл. 28, т. 1 и 2 от закона доставчикът следва да разполага със следните документи:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. фактура за доставката; 2. копие на документ за превоза на тези стоки или електронни товарителница; 		
--	---	--	--

	<p>3. писмено потвърждение от получателя, удостоверяващо, че стоките са пристигнали на територията на трета територия.</p> <p>Предлагаме и изменение в чл. 23, ал. 1, т. 2 от ППЗДДС:</p> <p>Чл. 23. (1) (Доп. - ДВ, бр. 6 от 2010 г., в сила от 1.01.2010 г.) За доказване на международен транспорт на стоки по чл. 30, ал. 1, т. 1 и 2 от закона доставчикът на услугата следва да разполага със следните документи:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. лиценз за извършване на международен превоз на товари, ако транспортът е автомобилен; 2. международни превозни документи, в които е вписан като превозвач - товарителница, електронна товарителница, коносамент, авиотоварителница или друг международно признат превозен документ или копие от тях; 3. фактура за доставката <p>По същите съображения предлагаме и изменение в чл. 45, т. 2, буква „а” и „б” от ППЗДДС:</p> <p>2. (изм. -ДВ, бр. 6 от 2010 г., в сила от 1.01.2010 г.) документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка:</p> <p>а) (доп. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., в сила от 1.02.2011 г., бр. 8 от 2016 г., в сила от 29.01.2016 г.) копие на транспортен документ или електронна товарителница, или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество;</p> <p>б) копие на транспортен документ или електронна товарителница, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика.</p>		
--	---	--	--

	<p>С оглед на развиващите се повсеместно процеси по автоматизиране и дигитализация на редица дейности, в т.ч. в транспорта, логистиката и спедицията, и отчитайки понастоящем опасността от пренасяне на вируса COVID-19 посредством обмена на хартиени документи между заетите в тези сектори лица и съответните контролни органи, то считаме за крайно необходимо, там където е възможно, налагането на електронния обмен на документи в страната като задължителен. В същото време това означава, че е необходимо да се направят и съответните постъпки от страна на държавната администрация по приемането и признаването на подобни електронни документи, в т.ч. и на електронни копия на хартиени такива.</p>		
Никола_Китанов	<p>Предложение за отстраняване на технически грешки в Проект на ПИД на ППЗДДС</p> <p>Здравейте,</p> <p>Считам, че в § 3 и § 25 от Проекта на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност /ПИД на ППЗДДС/ са допуснати технически грешки, които не отговарят на целените с ПИД на ППЗДДС регулации.</p> <p>В тази връзка моля началната част от § 3 от Проекта на ПИД на ППЗДДС, а именно:</p> <p>"... В раздел I на глава втора се създава чл. 8а: "Доставки до Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия ... "</p> <p>да се измени и да се чете по следния начин: "... В раздел I на глава втора се създава чл. 8а: "Доставки до Северна Ирландия ... ".</p> <p>Моля също така частта от § 25 от Проекта на ПИД на ППЗДДС, а именно:</p> <p>"... Доставки на стоки от и до Северна Ирландия Чл. 100б. Доставки на стоки по чл. 168а, ал. 1 от закона са: ..."</p> <p>да се измени и да се чете по следния начин: "... Доставки на стоки от и до Северна Ирландия Чл. 100б. Доставки на стоки по чл. 168а, ал. 2 от закона са: ..."</p>	Приема се	